

სობას იმ უსამართლობაზე, რომელიც
ემართებათ მათ ხონელ სეიმონ-დოქი-
პეტორიკასაგან....

ნათი მაუკიათ და, მათდა სატელუ-
როდ, ეს ფული მომჩინებელ შუა-
მავალს თავის ჯიბეში ჩაწყება. პმ
გვარად, თუმცა გლეხებს ფული გა-
დაზღილი აქვთ, მიწა-შუალი ისევ და-
უსნელია; ბატონი კანონით გლეხს
დალებს ართმევს, და გლეხი კი შუა-
მდგომელს ამაოდ შესჩივისა!...

~~~~ საინგილოდამ გვწერენ: «ჩეცე-
ში მართლ-მადიდებლობის ვამარტულ-
ლებელ საზოგადოების რაშდენიმდე
სასწავლებელი აქვს გამართული, მაგ-
რად მათი გავლენა ხალხს არაფრად
დატყო. ძართული ენა უფრო მუ-
სულმან-ინგილოებშია გაერტყლებუ-
ლი, ვიდრე ქრისტიანებში. უწინ,
როცა მასწავლებლებათ იყვნენ პახ-
ში ი. როსტომაშვილი და ი. ტატე-
შვილი, 100 მეტი ინგილოს ბავშვი
სასწავლობდა. ბ. როსტომაშვილს შა-
შინ საკურიაო სკოლაცა ჰქონდა, რო-
მელშიაც დადიოდენ ხანში შესულე-
ბიც და ისინცა, რომელთაც ამ სკო-
ლის კურსი გაევლოთ. მხლა ამ სკო-
ლაში ორი მასწავლებელია და არც
ერთმა ქართული არ იცის. ინგილო-
შეგიჩდების რიცხვი ამ ქამად მხო-
ლოდ 15 თუ 18-ია.

~~ სიღნალიდამა გვწერენ, რომ
იქაურ ტერტერას ძალიან უყეარს
მოგზაურობა თავის სამღალოში-
ნოში სოფლით-სოფლად და თა-

ერთ სახელმწიფოს არა ჰყავს ისეთ
პატივი - ცემაში და თავის უფლებაში,
როგორც ჩევნაო. პლეზ-ლოტონების
და პაზნანის მცხოვრებლების მდგრა-
მარეობას რატომ არ შეადარებენ
აქაურ ნემეცებისასაო. მართალია, აქ
ნემეცური სკოლების რიცხვი მცირ-
დება, მაგრამ ეს ჩევნი ბრალი სრუ-
ლიად არ არის, თვითონ აქაურ ნე-
მეცებს ასე სურთო.

ტისას სიტყვა დიდის აღტაცებით
იქმნა მიღებულ, მაგრამ ამის შემდეგ

ეის სტუმრობით ხან ერთს ვაა-
ბედნიერებს, ხან მეორესაო. აპას-
თანა ძერძუასს სტუმარს, რასა-
კეირეელია, შესაფერად ჰქვედებიან და,
როცა წაბანდება, იმდენ საგადალს
გაატნენ ხოლმე თან, რომ სიღნაღ-
შიაც კარგა ხანს ეყოსო. მა ძლვენს,
ამბობენ, სხვა უფრო ადვილიად საზი-
დავა ძლვენიც მოსდევთ.

თბილისის კერძო. განკვეთი.

თბილისის კერძო ბანები დარჩეული
წერტილისაგან შეტანილის ფულით. თავ
თავის შეძლების-და-გარდა ბერძნი შეიტა-
ნა საწერო ფული, რომელიც დღევა-
დღამდე ისევ ბანებიშია. ეოგვე წერს
ბანების ნდობა შეტანილი ფულის კა-
ლობაზედა აკის, მაგალითად: კისაც ათი
თუმნი აქვს შეტანილი, იმას ბანების
ნდობა აქვს ასის თუმნისა. კისაც მე-
ტი—მეტს ანდობენ. რავი ქედა საღა-
ში უპირესობა გაჩნდა, და ბევრი მა-
გალოობიც გვიმტკიცის სსხა-და-სსხა
აღაგებში ბანების ფულების დაჭარგვის,
ამისათვის კერძო ბანების მმართველები
ფთხილობენ ფულის გატემას. თამა-
სუმნევ მეორე ხელის მომწერი პირი
თუ ნამდვილდა სანდო არ არის, ადარ
აძლევენ. არავინ არის წინააღმდეგი ამ
კეთილის და გონიერის განკარგულებისა,
მაგრამ სამწერებრო ეს არის, ეს სიცო-
ნილე წერტილისათვის ერთ-ნაირად არ
მოქმედოს: ზოგ წერს შეეტანა ხუ-
თას მანეთი, ამას ხეთასი თუმნის
ნდობა აქვს, მაგრამ ხუთასის თუმნის
მაგიერ ხეთას მანეთს არ აძლევენ და
თუ მისცემენ, უნდა კერ პირები შე-
სატანი ფული ნაღდად წარადგინოს კა-
ლობაზე და მერე ასაღი თოსოფის. არის
ამ ბანებიში ისეთი წერტილი, რომ ათას

არა სახლდო პირთა თავდებობით. გადაზედ,
ფულის მაგირად, სარგებელს წარადგე-
ნენ, ახალ თამასეებს და ამთო პრია-
ლებენ თავიანთ საქმეს. ეს განსხვაება
სკოლის საზოგადოების ცენტრალურ-
მა კომიტეტმა გამოსცა ლია წერი-
ლი. მკითხველი, რასაკვირველია,
ადვილად მიხვდება, თუ ვის და რას
წინაღმდეგ იქნებოდა მიმართული
ეს წერილი. საზოგადო აზრი ამ ლია
წერილისა ამბობს, რომ თუ მეჩგრიაშ
თავის ქვეშეერდომ ხალხს ძლიერ არ
ულოლიავა, ის თითონაც დაიღუპე-
ბა და დალუავს ცმშეიღობას და გა-
ნათლებას ჩვენი ქვეყნის ნაწილ-
შით...

საკუირელება ის არის, რომ «ნე-
ტეცურ სკოლის საზოგადოებას» იქი-
დამ შექვდა წინ აღმდეგობა, საიდა-
ნაც სრულიად არ მოვლოდა და
არც მოსალოდნელი იყო. ჭარხსულ
შედს ხუთ ქალაქში შეიკრიბა ნებ-
ცების ურიცხვი საზოგადოება და და-
იდგინა შემდეგი განაჩენი: «ჩვენ ხუ-
თი ქალაქის მცხოვრებნი ენთ ნე-
ტეცნი, მიყოლნი ჩვენთა თანამე-
დამულეთა პატრიოტული მაგალითი-
ა, კოფლით ჩვენს სამღებო მოვა-

ამ ბანებში იქიდამ წარმოსდგება, რომ
მიღებოდებოდას მეგობრობას და სათეასურ
ძალას დადი ადგილი უჭირას. ამისთვის
წინ-დაუხედავ მოქმედება ბანების გამგზა-
ბისა მეტად კვებისა მღვევს ბინების საქმეებს.
ამ გვარს მოქმედებს დადი კონტროლი
ექიმობება. ოუმცა ანგარიშები იძებებება
წლის თავზედ გაზიერებში, — მაგრამ ეს არა
კმარა. კონტროლი კიდევ იძირომ არის სა
ჭირო, რომ საზოგადოდ დაარიგებული
ბანებისა საზოგადოობა მოუტანის სარგებ-
ლობა საფლას, თორემ, შეიძლება, სხვა
ბანებისაც ის დაემართოთ, რაც ჭინჯველ-
ზოებისა კომერციულ ბანეს დამართეს...

৩৫৬৩ জন

— მაპანიიდგან იწერებიან დაზე-
თებში, რომ 6 ფეხებრის (ახ, სტ.)
მაპანის მეულის მიუღია თავისუთან
ზერმანის ჟურნალ-გაზეთების წარ-
მომადგენელნი და მათ როცხეში ერ-
თი გაზეთის კორექტორ დანტიც. მისს
დიდებულებას უთქვა: მა, რომ ამ უკა-
ნასკნელს ცრია წელიწადში დეკრი
ცელილება მოხდა მაპანის ჯარშიათ
და ეხლა ძრიელ კარგად არის იგი
მოწყობილი და გაწერონილიო. იმ
შეურაცყოფას შესახებ, რომელიც
მას ჭარან ცუზებმა მიაყენეს პარიეში,
მეფემ სთქვა, რომ ის ძალიან მოხა-
რულია ამ შემთხვევისა, რადგანაც
ამ შემთხვევამ გამოაჩინა ის, თუ რა-
რივად პყვარებია მაპანის ხალხს
თავისი მძრადნებელი, და ამასთანავე
სწორედ ეს შემთხვევა იყო მიზეზი,
რომ მაპანია ასე დიდის ამბით და
დიდებულად მიიღო ზერმანის მემ-
კვიდრე პრინციმ. «მს შემთხვევა
რომ არ ყოფილიყო — განაგრძო
თურმე მეფემ — მე ასე მტკუცდ არ
გადავსწყვეტი ზერმანიასთან დახ-
ლოვებასა. იმის შემდეგ თითქმის
რესპუბლიკურებიც ჩემს მხარეს ვაღ-
მოვიდენ და სფრანვეთისადმი სიმ-
ძელებარი დოითა-დოი ძრიერდება».

ლეიბრდ, «ნევენცური სკოლის საზოგადოების» აგიტაციის გმო, თავისუფლად და პირ-და-პირ გამოვაცხადოთ შემდეგი: ის ხედი, რომელიც გაფრცელებულ-წ, ეითომც ჩვენ კენგრიელების მხრით შეეტანა ებულ მდგომარეობაში ვართ, არის წმინდა სიცრუე და ჩვენი მდგომარეობის გულგაბლობა; პირ-იქით, ჩვენ მოხარულ ნი ვართ, რომ ისეთივე უფლება გვაძეს მონიჭებული, რაც ადგილობრივ მცხოვრებ ვენგრიელებს. ქერძოდ კი ჩვენ სრული ნება გვაძეს ჩვენი ენა ეკლესიებში და სკოლებში კურსოდ და ოჯახში სურვილისამებრ იიხმაროთ. ამას ვარდა, ქეყნას ვერ ნახავთ ვარდა ზერმანისა, რომ ნებეცს ისეთი პატივი ჰქონდეს, როგორც ვენგრიაში; ვენგრიული ენის შესწავლას ჩვენ ქსოვლოთ მიუკავებელ საჭიროებათ, როგორც სახემწიფო ენისას; ამიტომც ვადგილობრივ ენა საყველოთად გასავებ ენად გაეხადოთ ჩვენ მორის. მაგანაც

— მეცნიერებას მოსული ამტებიდან ვტყობილობთ, რომ ეწოდეთ წერა-წარმეტყველი მანდი ცდილობს თურ-ე საისინის მეფე იუანეს დაუმე-კობრდეს, რადგან აუ ჯარი ამ უკა-ს კუნელისა პირობს თურმე იმ აღ-კილების დაცემას, რომელიც მას- უსას მახლობლად მდებირებენ. მახ- ლის წერილი მოუწერია ამ მეფისთვის და სოხოეს თურმე, — თუ კავშირს არ შეჰქრავ ჩემთან, ჩემს მოწინააღმდე-კეთ მანც ნუ მცემხრობი და ჩხერ- სუ დამიწყებო. იპის გრძელი წერი- ლი შემდეგი სიტყვებით გამოიხატე- ბა: ჩევებ ნურავითარი ვანხეთქილე- ბა, ნუ იქნებოთ. მეფე იუანეს პასუ- ად მოუწერია: კეისურვებ, რათა წე- რილი იუანესი, რომელიც ღმერთა ჩხერულ-ჰყო მეფედ სიონისა, მეფედ მეფეთა უთობითისა და გარემო მისთა დაღილთა, მიუფიდეს მას, უნც თურქე- ბინასწარმეტყველად მიაჩინიათ. დეთის დაღლით და სიონის ღერისმშობლის ქუთხებით მე; და ჩემი ჯარიც კარ- ად ვახლავარო. კურთხეულიყოს მიერ და უკუნისამდე მოწყალება ძეგაარისა. შეი როგორა ხარ? შენ წერდი: მე დინი წინასწარმეტყველი არია; მე არ მანდა შენთან ჩხები; ვევენ შორის შვეიცარია იყოსო; მე რ ვიცი ღვარის ნებაა თუ არა, რომ ვენ ურთიერთშორის ომი გაემარ- იოთ; მავრამ სულ ერთია! ზანა ჩვენს ულებს შორის არ არის ომი? მე მირისტიანი ვარ, შენ მუსულმანი. იქ, ადაც მე ვარ, შენ არ შეგიძლიან ვყო; ხოლო სადაც შენა ხარ, მე არ შემიძლიან შშეიღობიანად ვიცხოვოთ“.

— ԸՆԴ-ՔԻՆԱԾՔՆԱԽՑԵՐ ԿՐԵԼՈ ԹԱՅԾՈ-
ԱԳԱԲ ԵԳՎՈՒԹԻՈՆ ՀՅԱՆՈՆ ԹԵՇՆԻԵԾ ԸՆ-
ԱԿՆԿԵՐԻՆ ՑԵՍՏԵՔ ՄԵՇՄԸՆՔ ԿԵՆՑԵ-
ՐԱ ՀԱՅՆՈՒԹԵՎԸ ԲԻՆ ԽԱԲՈՅՆ:

ვენთა მ.მა-პაპათა, გესურს ვენვლი-
ლი ენა ჩვენს შეიღებს ვასწავლოთ». •
მა წერილში ცენტრის ნემცები
ირ-და-პირ უარს უცხადებენ, «სა-
ომგადოებისთვის» შემწეობას უარს-
ოფენ, რადგან -ც ეს შემწეობა ვენ-
რის მთარებლებს არ მოსწონს.

ამის შესახებ ამობს ერთი ნემე-
ცურა—ასტრიული გაზეთი: გერმანიუ-
ლი ნემცები იძახან—ენგრაფს: ნემე-
ცები უწდა გამოვიდსნათ, ესენი კი
უბნებან — ჩევენ აჩავისავან დახმა-
ება არ გვინდა; ვისაც ეჭირვება, იმას

ඡෝංදලුදා ග්‍රැන්ඩ්ස්පුර්නි තෙල්කිඩ්ස් නාම-
වෝලට් ගුලුවේ ගුම්බිස් නායුත්‍ය ඇ-
යුත්, මාද්‍රාස්, රාජ්‍ය සුන්දර තියුත්,
ඉගෝරු සාක්ෂාදෝධීඩ්ස් මිමාර්තු-
ලුදා, පිය ගුරුග්‍රහණීලි නුවුපුර්ඩිස් ජා-
ත්‍ය දා ගුරුග්‍රහණී මිමාර්තුධුඩ්ඩිස්
ඛුලුදා අම තෙල්ක්ජ් දින්ස් ජුරානිඩ්-

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀଙ୍କ ମହିଳା ପଦରେ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ।

